

Сборник съдебна практика

Дело С-376/10 Р

Pyo Phyo Tay Za
срещу
Съвет на Европейския съюз

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки по отношение на Република Съюз Мианмар — Замразяване на средства, приложимо спрямо физически лица, образувания и органи — Правно основание“

Резюме на решението

Актове на институциите — Избор на правното основание — Регламент за подновяване и засилване на ограничителните мерки по отношение на трета страна — Мерки за замразяване на средства на определени лица и образувания, свързани с ръководителите на тази страна или контролирани от тях лица

(членове 60 ЕО и 301 ЕО; Регламент № 194/2008 на Съвета; Общи позиции 2006/318 и 2007/750 на Съвета)

Макар да е вярно, че Съдът дава широко тълкуване на членове 60 ЕО и 301 ЕО, доколкото включва в посоченото в тези разпоредби понятие за трети страни лицата, управляващи тези страни, както и свързаните с тях или контролирани пряко или непряко от тях физически лица и образувания, това не променя факта, че подобно тълкуване е поставено в зависимост от условия, насочени да осигурят прилагане на членове 60 ЕО и 301 ЕО, което съответства на поставената им цел. В това отношение да се възприеме тълкуване на членове 60 ЕО и 301 ЕО, според което би било достатъчно разглежданите ограничителни мерки да се отнасят до лица или до образувания, които се намират в трета страна или са свързани по друг начин с трета страна, за да се счита, че те са били приети срещу тази страна по смисъла на членове 60 ЕО и 301 ЕО, би предоставило изключително широк обхват на тези разпоредби и изобщо не би отчело произтичащото от самия текст на разпоредбите изискване приетите въз основа на тях мерки да са насочени срещу трети страни.

От това следва, че за да могат да се приемат на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО като ограничителни мерки, засягащи трети страни, мерките срещу физически лица трябва да се отнасят единствено до ръководителите на посочените страни и до свързаните с тези ръководители лица. Това изискване осигурява наличието на достатъчна връзка между съответните лица и третата страна, което е целта на приетите от Съюза ограничителни мерки, като не допуска на членове 60 ЕО и 301 ЕО да се даде тълкуване, което е твърде широко.

Като приема, че е допустимо да се презумира, че членовете на семейството на високопоставени ръководители на предприятия на трета страна също се облагодетелстват от икономическата политика на правителството на тази страна, Общият съд разширява категорията физически лица, спрямо които могат да се приемат целеви ограничителни мерки. Прилагането на подобни мерки спрямо физически лица единствено поради семейната им връзка със свързани с

ръководителите на съответната трета страна лица и независимо от личното им поведение се сблъсква с практиката на Съда относно членове 60 ЕО и 301 ЕО. От друга страна, като приема, че ограничителните мерки, приети срещу трета страна, не могат да засягат лица, свързани „по друг начин“ с тази страна, Съдът иска да ограничи категорията на физическите лица, спрямо които могат да бъдат приети целеви ограничителни мерки, до лицата, чиято връзка със съответната трета страна е очевидна, тоест до ръководителите на третите страни и до свързаните с тях физически лица.

Освен това използваният от Общия съд критерий за включването на членовете на семейството на ръководители на предприятия се основава на презумпция, която не е предвидена нито в Регламент № 194/2008, подновяващ и засилващ ограничителните мерки срещу Бирма/Мианмар, нито в Общи позиции 2006/318 и 2007/750, към които той препраща, и която не отговаря на целта на тази правна уредба. Следователно в рамките на регламент, чийто предмет е санкциониране на трета страна на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО, мярка за замразяване на финансови средства и икономически ресурси на жалбоподателя е можела да бъде приета единствено въз основа на точни и конкретни доказателства, установяващи, че посоченият жалбоподател се облагодетелства от икономическата политика на ръководителите на Република Съюз Мианмар.

Ето защо Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел за допустимо да се презумира, че членовете на семейството на високопоставени ръководители на предприятия от трета страна се облагодетелстват от заеманата от тези ръководители длъжност, така че те също се облагодетелстват от икономическата политика на правителството, и че следователно съществува достатъчна връзка на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО между жалбоподателя и военния режим в Мианмар.

(вж. точки 60—66 и 68—71)